

ALT EMPORDÀ

Periòdic Nacionalista
Adherit a la LLIGA REGIONALISTA

REDACCIÓ i ADMINISTRACIÓ
CERVANTES, 1, 1.er

FIGUERES

19 de Maig 1917

Any I - N.º 14

Preu: 10 cèntims

FLORIDA

Els nacionalistes valencians, la vinguda dels quals ja prolagàvem en un article anterior, se troben actualment a Barcelona, i diversos actes de fonda germanor, que han palesat bellament l'unió existent entre catalans exrictès i valencians, han estat realitzats.

A Poblet, el Monastir-tomba dels Reis catalans, s'hi celebrarà en data ben propera una altra festa de germanor i homenatge. En aquelles històriques runes, record d'una gran Catalunya, hi serà segellada una nova germanor amb els nacionalistes bask, els amics de l'altra vessant atlàntica.

El grandios homenatge que tots els Orfeons de Catalunya dediquen al Mestre Millet i al seu gloriós «Orfeo Català» també és una de les formoses i confortants festes nacionalistes que en el mes de Maig han d'ésser celebrades.

Mireu quina gran florida! Com en un instant de fonda concentració, l'ànima de Catalunya,—de la Gran Catalunya,—ens és manifestada; i una formosíssima primavera de flors s'enllaça amb una encoratjadora primavera patriòtica.

Esmentem també aquests altres actes gairebé anònims que arreu de la Pàtria són realitzats: nous Casals que s'estableixen,—avui és a Llagostera; noves forces que es congreguen,—ahir era la «Joventut Nacionalista» de La Bisbal, i avui és la de Figueres; actuacions intensificades arreu arreu,—remarquem-ne l'obra admirable de les Joventuts de Reus i Tarragona. I també aquesta nova consagració dels homes eminents que en els organismes de govern de Catalunya hi són de bell nou alçats al capdillatge civil, malgrat de totes les gestes rencunioses: En Prat de la Riba en la Diputació de Barcelona i en la Mancomunitat; En Riera en la Diputació de Girona.

Tots aquests actes, des el d'importància més cabdal fins al que aparentment més humil sia, són una demostració de l'estat actual de la nostra terra.

Una vibració de l'ànima de Catalunya; una més ampla sardana patriòtica; una intensificada actuació dels valors genuins en la nostra tasca

nacionalista: de tot això en tenen característiques els actes admirables que per Catalunya es celebren en els instants enguniosos en que és fosa una aspiració generalment defensada en els camps d'Europa.

Cal saber copsar-ne tota la sentor que se'n escapa, i tenir-hi els sentits iniciats, per tal de que els actes i festes tots, i l'intima regor que els inspira, deixin en l'esperit nostre la gran i ferma sensació de que Catalunya va a posar-se al pas que els esdeveniments del món li assenyalen.

Joventut Nacionalista

Junta de constitució

El prop passat dimarts tingué lloc en la «Lliga Nacionalista de l'Alt Empordà» una important reunió, la qual anunciàvem ja en nostre nombre anterior, per tal de constituir-hi una Joventut Nacionalista.

Assistiren a l'esmentada reunió un bon nombre de joves entusiastes per la nostra causa.

Obrí l'acte el Secretari de la «Lliga Nacionalista» En Jaume Maurici qui tenia al seu costat, en la presidència, a En Josep Sans i a En Santiago Massot, explicant amb bells paràgrafs el motiu de la reunió.

Amb paraula eloqüent i reposada fa veure l'amic Maurici l'importància que té a Figueres la formació d'una Joventut que s'imposi, enfront l'adormiment fatal que fins avui ha dominat entre els joves.

Diu que en les seves paraules hi haurà l'apologia de l'orientació que el nostre jovent hauria de pendre, posat a raó del temps i de les seves conseqüències.

Remarca el vivíssim exemple de patriotisme que ens ha portat el trasbalsament mundial actual en el que tan de vells tòpics s'han desacreditat i tan de vanes paraules han quedat difumades.

No hem d'empetir massa la lluita d'Europa considerant-la no altra cosa que un desig d'extermini o una fruïció de mort: entremig la gravetat de l'instant i de les seves lamentables dissorts, entremig el foc que és extès per Europa, s'hi forja un nou període per l'història de l'Humanitat, i una nova cultura, una nova espiritualitat hi és endevinada; i el temps d'avui, la guerra d'avui ja ens en porta les característiques: una gran intensificació del patriotisme arreu; una gran florida de les nacionalitats a Europa.

Diu que tots els ideals cerquen la seva renovació per mitjà de la joventut. Els ideals han de mantenir la seva obra con-

tinuada, i això s'aconsegueix fent que tinguin sempre una generació avençada entremig les fileres dels que els defensen. Nosaltres, pertencents a una pàtria que no ha assolit encara tot el domini espiritual que la realitat de la seva existència determina, tenim ja un deure a complir-hi. En una actuació errada una reivindicació hi cab sempre per a rehabilitar-la; però en la nostra juvenesa solament hi cab avui la pura consagració dels nostres esforços.

Acaba son parlament congratulant-se de l'èxit de la reunió.

Es dona compte seguidament dels joves que s'han inscrit per a formar la «Joventut» que són ja arran d'una setantena.

Acte seguit són nomenats per a formar la Junta els nostres estimats amics:

Josep Sans Roquer, *President*.

Julius de Masdevall Riberas, *Vis-President*.

Santiago Massot Balaguer, *Secretari*.

Antoni Batlle Ferrer, *Sub-Secretari*.

Santiago Comet Teixidor,

Enric Garriga Ventosa i

Martí Moradell Campsolinas, *Vocals*.

Són formulades i acceptades varies proposicions. Esmentarem les següents: Publicar un manifest adreçat als joves figuerencs; celebrar varies vetllades commemoratives i de propaganda, i nomenar socis honoraris de la «Joventut» als Diputats provincials per aquest districte En Paulí Geli i En Josep Salleras.

En mig de gran entusiasme es donà per acabada la reunió, que ens feu augurar grans profits de l'obra de la «Joventut Nacionalista» que hi quedà constituïda.

C.

ECOS

Qui ço escrit té damunt la taula, davant sos ulls, a tret de son respir, un pom de flors. Recullides en un artístic pot de Talavera, hi han unes magnes roses. Són roses de porpra riquíssima, totes sagnantes. Són roses pures, d'un exquisit odor.

Oh quina espiritualitat que infundeixen al quotidià laborar! Quina dignitat donen als actes i coses que naixen, en tant un les contempla embadalit i es sent amanyagat per llur perfum!...

La ploma és estat temptada de dir quelcom a propòsit d'uns comentaris publicats, d'altres comentaris viscuts, a l'entorn i a conseqüència de cert genre teatral suara representat en nostre Teatre Principal. Mes l'influència excelsa d'aquelles flors ens en ha fet desdir.

Tot contemplant-les, hom ha comparat l'exquisit de les flors amb l'exquisit de la dona, i ha estimat sermó en desert tot blasme a la corrua d'espectadors famolencs de carn i de grolleria que acudien a l'espectacle, i ha cregut des-honorada, la ploma entrant en palestra

amb qui a títol d'una emancipació civil fa l'elogi de ço que des del punt d'obrir més ampli i indulgent, no ja d'una ètica religiosa, sinó d'una moral laica, no té el lèxic prou dur mot per a execrar.

Però què s'hi vol fer! No hi ha persuasió possible per a qui trobi meravellós i divertit ço que per fruir-ne és precis contemplar-ho amb el cos per terra i amb absència total d'esperit.

Gents d'aquest tarannar troben cursi embadalir-se amb la gràcia d'unes flors, freda i ensopida la nuditat d'una clàssica escultura, i plaent ubriagar-se en el joc de paraules de pseudo-doble sentit, que ni tenen la gràcia irònica del «calembour», i són esca més d'escàndol que un renec.

S'atança l'homenatge que els Orfeons de Catalunya ofereixen al Mestre Millet. Per totes les dades que en tenim, serà una festa grandiosa, digne de l'ànima de l'Orfeo Català, del propulsor del cant patriòtic i artístic en terres catalanes donant a aquesta obra educadora del poble més perfecció i estabilitat que En Clavé.

De cor ens adherim a l'homenatge i voldriem ser-hi. Voldriem ser-hi, sobre tot, quan vuit mil veus humanes al Park Güell de Barcelona entonaran, en un cant formidable d'afirmació nacionalista, les estrofes patriòtiques d'Els Segadors.

Potser els qui deuen saber el significat d'aquelles faran com qui no l'enten. Res hi fa, però, que ja les sentirem tots els bons catalans, les veus poixantes d'infants, de donzelles, d'homes, quan diran valentment i enèrgica, com en un clam profètic,

«Catalunya comtat gran
tornarà a ser rica i plena...»

Un gran rotatiu estranger ens innova haver-se introduït a Europa la costum nord-americana d'assegurar els artistes les seves qualitats: Uns la veu, altres les mans... I afegeix que la coneguda filmadora-dançatriu Stazia Napierkowska ha firmat una pòliza assegurant en cinc cents mil francs els seus peus.

Alhora que tal nova llegim, ens diu un amic que pensa introduir i explotar el negoci de l'assegurança en terres d'Espanya.

I nosaltres, que li augurem un èxit entre els polítics, —n'hi haurà que asseguraran l'oratoria, altres el gest i altres el silenci,—ens veiem, interromputs per un ben informat ciutadà qui ens afirma que per conservar el predicament en el districte hi ha ja diputat albista que ha assegurat el seu físic i l'elegància en el vestir com a únic mitjà de que els electors tinguin l'honor de sentir-se per ell ben representats a Madrid en el Grill Room del Ritz i en els té-tangos del Palace.
